



**ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ
«КИЇВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ МІСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА
ТАВРІЙСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ В.І. ВЕРНАДСЬКОГО»**

НАКАЗ

«11» лютого 2021 р.

Київ

№ 04/1

Про порядок надання допомоги (супроводу)
особам, що мають спеціальний статус

Відповідно до законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про фахову передвищу», Указу Президента України від 19 травня 2011 р. №588/2011 «Про заходи щодо розв'язання актуальних проблем осіб з обмеженими фізичними можливостями», установлених вимог щодо забезпечення умов навчання студентів з тимчасово окупованих територій, дітей-сиріт, дітей позбавлених батьківського піклування,-

НАКАЗУЮ:

1. Призначити Світлану КАПРАН, Людмилу АВЕРШИНУ, завідувачів відділення зі спеціальністі, відповідальними особами за супровід в освітньому процесі студентів з інвалідністю, студентів з тимчасово окупованих територій.
2. Установити, що названі вище категорії студентів мають право отримувати супровід своєчасно, якісно, з дотриманням усіх вимог безпеки.
3. Викладачам, які призначенні наставниками дітей-сиріт та осіб, що залишилися без батьківського піклування, посилити увагу щодо надання допомоги цим студентам у відвідування заняття, дотримані ними правил проживання у гуртожитку, раціонального використання грошових коштів, охорони здоров'я, інше.

4. Затвердити Правила спілкування з особам з інвалідністю та іншими мало мобільними групами населення (додаток).

5. Забезпечити пріоритетне право зазначених категорій студентів при зверненні до усіх працівників підрозділів коледжу.

Керівникам структурних підрозділів коледжу своєчасно надавати цим категоріям студентів допомогу, консультування, видачу необхідних документів.

6. Тетяні ДОВГАЛЬ, старшому інспектору відділу кадрів, даний наказ довести о відома всіх працівників коледжу.

7. Контроль з виконанням цього наказу покладаю на Людмилу ПУСТОВОЙТ, заступника директора з навчально-виховної роботи.

Директор коледжу



Маргарита РОМАНОВА

ПРАВИЛА

спілкування з особами з інвалідністю та іншими мало мобільними групами населення

у ВСП «Київський фаховий коледж міського господарства Таврійського національного університету імені В.І.Вернадського»

Ці правила розроблені відповідно до розділу «Етика спілкування» Всеукраїнського громадського об'єднання «Національна асамблея людей з інвалідністю України» (<http://naiu.org.ua/useful/etika-spilkuvannya/>).

1. Етика спілкування

1.1. З питань, що стосуються особи з інвалідністю, важливо завжди пам'ятати, що потрібно звертатися безпосередньо до цієї людини, а не до особи, яка її супроводжує.

1.2. Розмовляючи з людиною, яка пересувається на візку, намагайтесь розташуватися так, щоб її та Ваші очі були на одному рівні, тоді вам буде простіше вести розмову. Також, можливо, вам доведеться переміститись у більш «спокійну зону» для того, щоб допомогти такій особі поспілкуватися з вами.

1.3. Розмовляючи з людиною, яка має труднощі в спілкуванні, слухайте її уважно. Майте терпіння її вислухати, чекайте, доки людина закінчить фразу. Не виправляйте її та не намагайтесь пояснити щось замість неї. Якщо це потрібно, ставте короткі запитання, які потребують коротких відповідей.

1.4. Розмовляючи з людиною, яка не чує або має обмежений слух, дивіться їй прямо в очі і говоріть чітко. Деякі люди читають по губах. Намагайтесь стояти так, щоб вас та ваші губи було добре видно та щоб вам нічого не заважало.

1.5. Особам, що не чують або мають обмежений слух, може бути необхідно читати по губах. Якщо це так, під час розмови дивіться прямо на них й не закривайте вашого обличчя та рота. Знайдіть, що яскраве сонячне світло чи тінь можуть заважати сприйняттю, ускладнити читання по губах.

Говоріть чітко своїм звичайним голосом та зі своєю звичайною швидкістю, крім випадків, коли особа попросить вас говорити голосніше чи повільніше. Використовуйте чіткі, короткі речення. Якщо особа з інвалідністю не зрозуміла вас, не бійтесь повторити щойно сказане вами або спробуйте перефразувати речення. Деяким особам, що не чують або мають обмежений слух, може бути легше зрозуміти вас, якщо ви також використовуватимете жестикуляцію руками, щоб пояснили напрям руху; також для правильного спрямування осіб з інвалідністю допомагає використання мап. Якщо вас не зрозуміли, запропонуйте поспілкуватися за допомогою ручки й паперу. Коли ви спілкуєтесь з особою зі складнощами в навченні, використовуйте позитивну та просту побудову речення, як то «ви шукаєте ваше місце?» замість «Що ви шукаєте?»

2. Допомога людині з інвалідністю

2.1. Не робіть висновків, що особа з інвалідністю потребує допомоги, бо вона має інвалідність. Те, що Вам може здатися «боротьбою» чи подоланням перешкод, для когось може бути гарно скерованим звичайним процесом - у власному темпі та власним шляхом. Завжди спочатку спітайте, і якщо особа з інвалідністю каже вам, що він/вона не потребує вашої допомоги, просто прийміть цю відповідь. Не нав'язуйте свою допомогу й не ображайтесь, якщо від вашої пропозиції відмовляються.

2.2. Ніколи не торкайтесь людини з інвалідністю чи допоміжних засобів пересування без її дозволу. Це неввічливо, а також може вплинути на її баланс. Якщо особа з інвалідністю потребує допомоги у тому, щоб дістатися у службових чи навчальних кабінетів коледжу, а ви не можете залишити своє службове місце, вам потрібно покликали когось з колег для надання необхідної допомоги.

2.3. Якщо вашої допомоги потребує користувач візка, спочатку спітайте людину, куди вона хоче дістатись, а потім проінформуйте, що ви збираєтесь довезти її.

2.4. Якщо ви супроводжуєте людину з порушенням зору чи таку, що не бачить, ви маєте дозволити її взяли вас за лікоть та йти поруч. Завжди коментуйте шлях і маршрут, яким ви йдете. Наприклад, «За декілька кроків ми повертаємося ліворуч» чи «Ми підходимо до сходів». Коли ви досягли необхідного місця, повідомте людину, де вона знаходитьться.

2.5. Якщо людина з інвалідністю має супровідника чи собаку-поводиря, він/вона може йти поруч з вами та не триматися за вас. Собаки-поводирі дуже гарно натреновані, тому ви не маєте торкатися до них, пестити, годувати, відволікати собаку - бо вона працює.

2.6. НАЙГОЛОВНІШЕ: не стороніться людей з інвалідністю.. Якщо ви готові вести себе з ними з повагою та розумінням, вони не образяться, якщо ви помилитесь .

3. Рекомендації із супроводу та взаємодії з людиною з інвалідністю

3.1. Загальні положення:

- коли ви представляєтесь, намагайтесь потиснути руку, навіть якщо рухи руками у людини з інвалідністю обмежені чи якщо вона має протез;
- запропонуйте допомогу, але почекайте, поки вона буде прийнята, і надайте цю допомогу у той спосіб, у який вас просить особа. Не ображайтесь на відмову;
- не робіть висновків на основі спостережень: пам'ятайте, що будь-хто може мати приховані «порушення», наприклад, діабет;
- якщо ви не впевнені у тому, що саме вам потрібно робити - спитайте.

3.2. Супровід людини з порушенням зору або незрячої людини:

- скажіть людині з порушенням зору, хто ви, представте інших присутніх осіб і розкажіть, де вони знаходяться;
- запитайте людину, чи вона потребує вашого супроводу;
- не хапайте людину, щоб супроводжувати її, дозвольте їй взяти вашу руку, спитайте, чи хоче вона бути попередженою про сходи, двері та інші перешкоди;

- чітко скажіть, де знаходиться її місце або покладіть руку на спинку її місця чи на підлокітник;
- завжди кажіть людині, коли ви відходите назад чи йдете від неї;
- якщо людина йде з собакою-поводиром, спитайте дозволу на те, щоб доторкнутися до неї та взаємодіяти з нею;
- коли ви скеровуєте особу, переконайтесь, що людина знає й розуміє кожну деталь.

3.3. Супровід осіб, які користуються кріслом колісним:

- спробуйте опуститися на рівень очей користувача крісла колісного або трохи відійдіть назад;
- не нахиляйтесь і не спирайтесь на крісло колісне чи на інший допоміжний засіб людини;
- спитайте людину, чи потребує вона допомоги під час переміщення, при відкриванні дверей, але пам'ятайте, що вона може виконувати ці функції сама;
- залиште достатньо місця для тих, хто користується ходунками чи іншими допоміжними засобами під час ходи, не намагайтесь відібрati або схопити їхній допоміжний засіб чи паличку;
- не намагайтесь проявляти співчуття до особи, торкаючись до її голови чи плеча, оскільки це сприймається як патронаж/опіка;

3.4. Супровід особи з порушеннями слуху або глухої людини:

- щоб звернути на себе увагу глухої людини, помахайте рукою або доторкніться до неї;
- дивіться безпосередньо на особу (навіть якщо вона користується послугами перекладача жестової мови) і розмовляйте звичайним голосом, не закриваючи обличчя руками;
- намагайтесь не використовувати довгих складних речень;
- будьте терплячі з людьми, які мають труднощі в спілкуванні; не виправляйте їх; не закінчуйте їхні речення замість них. Якщо ви не розумієте,

попросіть їх повторити сказане. У спілкуванні зі слабочуючими чи глухими особами в нагоді інколи можуть стати ручка з папером;

3.5. Супровід особи із затримкою розумового розвитку:

- ставтеся до людей як до особистостей, відповідальних дорослих і не робіть висновків, що вони нічого не можуть робити;
- будьте терплячими та готовими пояснити інформацію більш ніж один раз;
- намагайтесь не використовувати складних речень;
- пам'ятайте, що деякі люди із затримкою розумового розвитку віддають перевагу дотриманню певних правил чи порядку.

Директор



Маргарита РОМАНОВА